

Johannes Gerhardus S.S. Theol. D. Academiae hoc tempore Rector &
caeteri Professores L. S. D. : Vere & graviter pronuniat Apostolus ... P.P.
feria Natalit. Domin. prima Anni ineuntis 1630.

Ienae

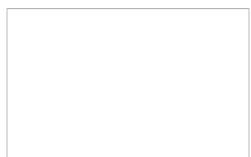
Gerhard, Johann

Phil 2° 00268/04 (142)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00007421

urn:nbn:de:urmel-88bb6886-4c4a-4289-8dfe-5069552af7674-00006786-11

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

JOHANNES GERHARDUS S.S. Theol. D.

ACADEMIÆ hoc tempore RECTOR & cæteri

Professores L. S. D.

Erè & graviter pronunciat Apostolus, *magnum esse pietatis mysterium, quod Deum in carne manifestatum,* hoc est, Filiū Dei hominem factum esse credimus. Sive enim consideremus mirabilem divinæ & humanae Naturæ in Christo unionem; sive personalem, divinorum idiomatum ex unione resultantem communicationem; sive divinam illam *incorporam* ac dispensationem, quod non Pater, nec Spiritus factus, sed Filius secunda Trinitatem persona carnis assumit; sive partis huius inclusum ex Spiritu S. supervenientis & obumbratione Altissimi factam conceptionem; sive ejusdem ex utero virginis in lucem editionem; sive beneficiorum, que Deus in carne manifestari genetis humano in mundo fecit attulit, cum multum atque aggregationem, ubique mysterium occurrit, quod est *Cosmopolis, Ecclesia Novorum, etiam eternus regnum nostrum.* Acuteliqua omnia hac vice latere pariamur, nec illud mysterio vacare statendum, quod Filius Dei non solum virum homo fiet, sed etiam parvulus fieri & homo nasci. Primi generis nostri parentes in perfecta & aetate à creatore conditi, veri quidem homines fuerunt, sed parvuli non sunt facti, nec homines nati, sed formati. Eadem omnino ratione secundus Adam primi illius *ad vitam post mortem*, sive voluntari, sive voluntari, veram humanam carnem vel ex nihilo vel ex praesentie materia formare, eandemque in persona sua unitatem assumendo verus homo fieri, etiam scilicet ex sanctificatis matris vestimentibus non fuisse formata, nec in utero Virginis conceptione sed placuit ipsi, & quidem non sine mysterio placuit, non solum hominem fieri, sed etiam hominem nasci, nec solum nasci in utero, quam vocare possit nativitatem internam, March.1.20. sed etiam nasci ex utero Luc.1.v.36. quam vocare possit nativitatem externam. Causas in secreto esse facemur, quasdam tamen prævia Scriptura luce in apicem producere coanimur. Videbatur primum hoc requiri redēctionis nostræ ratio. Peccati labes ac lues a protoplatis in turum genus humanum propagata fecerunt, ut concepito nostra esset immonda, ac ipse ortus noster esset in vicio; ut loquitur Ambrosius lib.1. de pœnitentia. cap.2. ut ipse origine & radice nostra in seculi eterni misericordia inquinari, ut loquitur Bernhardus serm. 4. de nativ. ut patentes nostri nos fecerint ante damnatosquam natos, ut idem loquitur in medit. cap.2. ut unusquisq; nostrum ex damnata propagine exorieretur, qui sunt verba Augustini lib.15. de civ. Dei cap.1. Voluit igitur Dei Filius sine peccati; labo concepīac nasci, ut pura & sancta sicut conceptione ac nativitate immonda nostram conceptionem ac nativitatem sanctificaret, quod de Irenæus Lugdunensis Episcopus (qui fuit auditor Polycarpi, Polycarpus v. Johannis Apolloli lib.2. ad hæres. cap.19. p.137. pulchritudine sic scribit. Christus omnem statem sanctificavit per illam, quod ad ipsam erat similitudinem). Omnes enim venit per semetipsum salvare, omnes in qua, qui per eum renascuntur in Deum, infantes & parvulos, & pueros & juvenes & seniores. Ideo per omnem venit statem & infantibus insensatus, sicut sanctificans infantes, in parvulus, sicut sanctificans habentes statem, simul & exemplum illis pietatis efficiens & iustitiae & subjectionis. Idem lib.3. cap.10. p.21. Per omnem venit statem, omnibus restituens, quæ est ad Deum, communione. Deinde ob hanc quoq; causam non solum homo fieri, sed etiam ex hominè homo nasci voluit, ut nobis non solum *honestitas*, sed cognatus sed frater esset: posset. Hac enim omnia nativitatem vel præluponunt vel includent, sicut secundum carnem fratres sicut, non qui creantur homines, sed qui nascuntur homines. Proinde quia Salvator noster ex hominè homo natus, id est ratione hujus nascitutis ostendit secundum carnem cognitus, immo frater, caro de carne nostra & ex ossibus nostris, quod de Eva ex forma ad Adamo prolatum Gen. 2.v.23. ad Christum ex carne nostra natu' haud inmerito applicare possumus. Hanc causam suppeddar nobis Apolonus Heb.2.v.11. Qui sanctificatur & qui sanctificantur, ex uno omnibus, propter quam causam non trahunt fratres eos vocare v.14. Quia ergo pueri comunicaverunt carnem & sanguinem, etiam ipse sibi licet participavet ei deinceps v.16. Nisi quam n. Angelos, sed fenum Abrahæ apprehendit. v.17. unde debuit per omnia fratribus similes fieri. Placuit insuper divina sapientia de Nature per peccatum coram ipsa alium & exercito peccati veneno Filio Dei personaliter uniti illud, per quod satisfactio protota Natura fuit præstata, ut beneficia traditione corporis Christi in mortem & effusione sanguinis ipsius partus ad nos pertinere certi redderetur, quod de Irenæus lib.3. cap.31. p.220 sic dicitur. Quare non iterum sumit Deus limbum (& ex eo formavit humanam Christi Naturam, sicut in Adamo factum) sed ex Maria operatus est plamariōne fieri ut non alia plamatio fieret, neq; alia sicut plamatio, quæ salvaretur, sed eadem ipsi recapitulareretur servata similitudine. Nec absurdè cogitat, Deum etiam potentiam suam in hac Christi hominis ex hominè nativitatē demonstrare voluisse. Cum nam ante Filiū Dei incarnationem & ex virginis nativitatē tres diuinxerat modi formationis hominis fuerint usurpati, videlicet ordinarius unus de viro & feminâ in cœgiatio, extra ordinarii duo, nec de viro nec de feminâ, quomodo Eva est plamata, reflabat adhuc quartus, de feminâ sine viro, quem cu in Christi nativitatē reliquias subiunctum videamus, ex eo. Deo nihil impossibile esse, nisi quod non vult, colligere possumus. Cumq; incarnationis stuprum in mensa bonitatis, benignitatis ac *Paternitas* divina, ideo Filius Dei non homo solum fieri, sed etiam in infans nasci, & ut rem in interpres loquitur, infantum voluit, ut se in nativitate tempore bruma sibi exterritus quidem more reliquorum infantum frigore tremere, interius vero calidate ardore ostenderetur. Quid n. pueri amabilis, qui arrideret omnibus, nemini trahitur, neminem latit, Denique quia Filius Dei non solum humanam Naturam, sed etiam humanas infirmitates *etiam* ut dicitur *etiam* ut vocatur apud Euagrius lib.4. cap.39 absq; tamē peccato suscepit voluit, tum ut veritate affluit. Nature humanae fortius in animis nostris stabiliteret, tum ut pro peccato Ad e & omnium posterorum eius peccatis satifa. crevet, tum ut exemplum patientie in sustinendis illis passionibus nobis exhiberet, ideo non solum homo fieri, sed etiam infans nasci voluit, cum infans etiam hujusmodi in infirmitatibus vel maxime sit obnoxia. Inde pti veteres non sine emphasi dicuntur, Christum iustissimum nativitatē ex virginis. Justin in Dial. cum Tryphon p.104. *γεννηθησας οὐκ επειδὴν οὐδὲν πάτερ* p.222. 213. *τοῦτο γένεται αὐτὸν οὐ γεννηθεῖσα πάτερ.* Iren.lib.3. cap.4. p.172. Christus Dei Filius cam, qui est ex virginis generationem sustinuit, id quod ex illis Ephesina Synodus postmodum repestit. Non enim verò est, prosummis hisce beneficiis non solum debitas Christo gratias agere, sed etiam, quia Filius Dei proprius nos inter carera fine eo parvulus factus est, ut exemplum pietatis & iustitiae & subjectionis nobis exhiberet, infantilem ipsius innocentiam vitæ & moribus primere. Quod si enim de aliis parvulis in peccato natis, sed per Sacramentum initiationis renatus Christus dicere potuit. Nisi conversi fueritis & efficaciamini sicut parvuli, non intrabitis in regnum cœlorum. March.18.v.3. quando Julius de hoc parvulo sine omni peccati labore conceperit ac nato dicere poterimus, parvuli hujus vitam & mores in exemplum *etiamque* nobis esse propositos. Parvulus ab omni fastu alieni sunt, studeamus & nos humiliari. Parvuli concordes sunt, studeamus & nos concordemus. Parvuli luxuriam nesciunt, studeamus & nos temperemus. Parvuli sunt *ipsi ab aliis non nesciunt*, studeamus & nos benignitatis. Et quia non solum antiquis more receptum, sed etiam iustitia lege requisitum, ut factorum Antifluidibus in hac felicitate honorarium exhibeat, ideo Cives Academicos scripsi admonitos cupimus, ut ipsi quoque iste liberales & beneficos erogandis temporalibus erga eos exhibeant, à quibus ipsius talia sibi seminarī grato corde agnoscunt. Sed & memores calamitatum publicarum, quibus cum omnes regiones, civitates ac domus hodie confiduntur, tranquillitatem & modestiam ament, feriatis hocce tempus sanctis meditationibus transfigant. Ecce leuis afflictionis salutem p̄is precibus Deo commendent, à comparationibus, vociferationibus ac digitationibus sibi temperent, id quod summa diligentia ipsos facturos, sicut ipsa Christianos ac humanitatis studiosos sese demonstratos, penitissime perfunsum habemus. P. P. feria Nata. talit. Domin. primum Annī inuenit 630.

urn:nbn:de:urmel-88bb6886-4c4a-42
89-8dfe-5069552af7674-00006786-20